

Sygn. akt *XVII AmE 133/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Maria Witkowska**

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Brzezińska

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania **P. Z.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych:

(...) S.A. z siedzibą w G.

(...) S.A. z siedzibą w G.

o **wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej**

na skutek odwołania P. Z. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 27 lipca 2015 r. Nr (...)

1) **oddala odwołanie,**

2) **zasądza od P. Z. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,**

3) **zasądza od P. Z. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt XVII AmE 133/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 lipca 2015 roku Nr (...) wydaną na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) oraz art. 8 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 z późn. zm.) pozwany - Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, po rozpatrzeniu wniosku P. Z. z dnia 10 kwietnia 2015 r. w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej przez (...) S.A. z siedzibą w G. i (...) S.A. z siedzibą w G. do obiektu zlokalizowanego w T. przy ul. (...) stwierdził, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez Dystrybutora i Sprzedawcę w okresie od dnia 04 grudnia 2013 r. do dnia 06 grudnia 2013 r. do obiektu zlokalizowanego w T. przy ul. (...) było nieuzasadnione.

Od przedmiotowej Decyzji powód – P. Z. złożył odwołanie, zaskarżając ją w części w jakiej błędnie ustala okres, za który wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione. Zaskarżonej Decyzji powód zarzucił naruszenie art. 7 i 77 kpa poprzez błędne ustalenie, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez Dystrybutora i Sprzedawcę było

nieuzasadnione i miało miejsce jedynie w okresie od 04 grudnia 2013 r. do 06 grudnia 2013 r., w sytuacji gdy według powoda z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez Dystrybutora i Sprzedawcę miało miejsce w okresie od 04 grudnia 2013 r. do 23 grudnia 2013r. Mając na uwadze powyższe powód wniósł o uchylenie zaskarżonej Decyzji i obciążenie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego, a ewentualnie o zmianę zaskarżonej Decyzji poprzez stwierdzenie, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez Dystrybutora i Sprzedawcę do obiektu zlokalizowanego w T. przy ul. (...) było nieuzasadnione w okresie od 04 grudnia 2013 r. do 23 grudnia 2013 r. oraz obciążenie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swego odwołania powód wskazał, że zgadza się co do zasady z argumentacją wydanej Decyzji, iż wstrzymanie dostaw odbyło się z naruszeniem art. 6b ust. 3 ustawy Prawo energetyczne z uwagi na niepowiadomienie skarżącego o zamiarze wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, toteż skarga swoim zakresem obejmuje jedynie błędnie ustalony okres nieuzasadnionego wstrzymywania dostaw energii, które według powoda miało miejsce faktycznie od 04 do 23 grudnia 2013 r. Powód stwierdził, że z żadnego dowodu zgromadzonego w ramach postępowania nie wynika, aby okres wstrzymania dostaw energii zakończył się w dniu 06 grudnia 2013 r. Powód wskazał, że nie jest mu wiadome, w oparciu o który dowód Prezes Urzędu ustalił tą datę, gdyż nie zostało to wyjaśnione również w uzasadnieniu Decyzji. Przy czym Sprzedawca zaksięgował wpłatę w dniu 09 grudnia 2015 r. Poza tym zdaniem powoda Prezes URE błędnie ustalił datę wznowienia dostaw na 06 grudnia 2013 r., ponieważ zostało oparte na założeniu, że wystarczającym jest, iż Sprzedawca dostarcza energię do określonego punktu infrastruktury elektroenergetycznej, tym punktem są „zaciski prądowe na wyjściu przewodów od zabezpieczenia na złączu, w kierunku instalacji odbiorcy”, podczas gdy organ pominął, że skarżący nie jest uprawniony samodzielnie dokonywać rozłączenia przewodów WLZ w rozdzielni głównej, może tego dokonać tylko Sprzedawca, a pracownik Sprzedawcy – L. R. (1) umożliwił prawidłowe dostarczanie energii dopiero 23 grudnia 2015 r. poprzez załączenie głównego włącznika. Powód zaznaczył, że nie mógł dokonać takiej czynności samowolnie, tym bardziej, że nie wiedział, iż główny wyłącznik został wcześniej wyłączony. Ponadto powód wywiódł, iż Sprzedawca zobowiązany był dokonać włączenia przy obecności pracownika Sprzedawcy lub Dystrybutora na miejscu u Skarżącego. Wyraził pogląd, iż bezpieczeństwo włączania dostawy energii wymaga, aby na miejscu była osoba upoważniona od dostawcy energii, kontrolująca bezpieczeństwo rozpoczęcia dostawy energii. Jak podał, okoliczność ta wynika z wewnętrznych procedur postępowania Dystrybutora. Zdaniem powoda brak nadzoru pracownika Sprzedawcy bądź Dystrybutora mógłby spowodować zagrożenie życia i zdrowia odbiorcy, który nie byłby świadomy, iż dostawca rozpoczął dostawę energii. Powód podniósł, iż w szczególności ma to znaczenie w jego sytuacji, gdyż korzystał z zasilania agregatu prądotwórczego i nagle podłączenie napięcia ze strony Dystrybutora spowodowały spięcie i zniszczenie tegoż agregatu. Skarżący zauważył również, iż nie wie, na jakiej podstawie Prezes URE ustalił, że Pan L. R. (2) nie działał na zlecenie ani Sprzedawcy ani Dystrybutora w sytuacji, gdy z jego pisemnego oświadczenia wynika, iż działał na zlecenie firmy (...).

Konkludując powód wskazał, iż z dowodów zgromadzonych w sprawie z całą pewnością nie wynika, aby dostawa energii miała miejsce od 06.12.2013 r. Natomiast Prezes URE w sposób nieuprawniony przyjął, iż wystarczającym jest, iż dostawca ogranicza się do zapewnienia napięcia do zacisków prądowych na wyjściu przewodów do zabezpieczenia na złączu, gdyż nie wynika to z jakichkolwiek uregulowań prawnych. Dystrybutor zarządza infrastrukturą elektroenergetyczną i odpowiada za jej bezpieczeństwo i nie może się ograniczać do określonego punktu, pomijając fakt, iż jest przede wszystkim odpowiedzialny za bezpieczne podłączenie dostawy energii.

Pozwany złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania.

(...) S.A. z siedzibą w G. i (...) S.A. z siedzibą w G. w odpowiedzi na odwołanie powoda wnieśli o oddalenie przedmiotowego odwołania w całości i zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 czerwca 2007 r. między (...) S.A. z siedzibą w G. a P. Z. została zawarta umowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych nr (...), czyli na dostawy energii elektrycznej do obiektu mieszkalnego zlokalizowanego w T. przy ul. (...). Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Zgodnie z § 2 ust. 2 tej Umowy miejscem dostarczania i odbioru energii elektrycznej, stanowiącej jednocześnie granicę własności urządzeń stron są zaciski prądowe na wyjściu przewodów od zabezpieczenia w złączu w kierunku instalacji odbiorcy. Na podstawie § 2 ust. 3 Umowy układ pomiarowo- rozliczeniowy zainstalowany w szafce przy ZK stanowi własność Przedsiębiorstwa energetycznego (k. 65 akt adm.).

W związku z odnotowaniem zadłużenia P. Z. na kwotę 330,30 zł wynikającego z części faktury VAT nr (...) za sprzedaną energię elektryczną oraz za jej przesył, której termin płatności upłynął 10 września 2013 r. (k. 26 akt adm.), obecny sprzedawca energii, tj. (...) S.A. w G. (po wyodrębnieniu działalności w zakresie obrotu i dystrybucji energią elektryczną) wystosował do P. Z. wezwanie do zapłaty datowane na dzień 10 października 2013 r. (k. 24 akt adm.). Wezwanie zostało wysłane w dniu 11 października 2013 r. listem zwykłym, co wynika z jego treści oraz wyjaśnień złożonych przez (...) S.A. Urzędowi Regulacji Energetyki w piśmie z dnia 6 maja 2015 r. (k. 22- 24 akt adm.).

W dniu 02 grudnia 2013 r., mimo braku informacji o skutecznym doręczeniu ww. przesyłki adresatowi, Sprzedawca wysłał do (...) S.A. w G. jako przedsiębiorstwa prowadzącego dystrybucję energii, zlecenie na wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do obiektu w T. przy ul. (...) (k. 14, k. 19 akt adm.) w związku z nieuregulowaniem wymaganej kwoty zadłużenia P. Z. (k. 7 akt adm.). Czynność wstrzymania dostaw wykonana została zdalnie poprzez system A. w dniu 04 grudnia 2013 r. (k. 19 – 20 akt adm.).

W dniu 05 grudnia 2013 r. P. Z. dokonał wpłaty ww. należności, która została zaksięgowana na jego koncie odbiorcy 09 grudnia 2013 r. (k. 7, k. 18 akt adm.).

W dniu 06 grudnia 2013 r. P. Z. skierował do Sprzedawcy wezwanie do natychmiastowego wznowienia dostaw (k. 3 akt adm.).

Tego samego dnia Sprzedawca wystawił Dystrybutorowi kolejne zlecenie czynności wznowienia dostarczania energii elektrycznej, które zostało również wykonane 06 grudnia 2013 r. zdalnie poprzez system A. (k. 14, 18, 20 akt adm.).

W związku z dalszym brakiem energii w obiekcie P. Z. złożył do Sprzedawcy dwie skargi, które wpłynęły do Sprzedawcy 12 i 20 grudnia 2013 r. (k. 23, 31 akt adm.). Z uwagi na rzeczony brak energii, dostawy prądu do obiektu P. Z. realizował przy pomocy agregatu (k. 31 akt adm.).

23 grudnia 2013 r. zlecono odczyt licznika w obiekcie w T. przy ul. (...) (k. 59 akt adm.). Sprawdzenia dokonał L. R. (1) pracownik (...), który to podmiot realizuje od strony technicznej zlecenia wstrzymania i wznowienia energii (wyjaśnienia pełnomocnika zainteresowanego (...) S.A. złożone na rozprawie w dniu 12 maja 2016 k. 89-90 akt adm.) stwierdzając, że licznik znajduje się w stanie załączonym i sygnalizuje dopływ 3 faz, natomiast zalicznikowo w skrzynce pomiarowej wyłącznik główny jest wyłączony, który pracownik załączył po konsultacji z odbiorcą. Jednocześnie L. R. (1) weryfikując dopływ energii w rozdzielni głównej stwierdził, że (...) jest wypięty i końcówki przewodów są zaizolowane taśmą. Zdjął więc taśmę i wskaźnikiem napięcia pokazał odbiorcy, że kabel jest pod napięciem. W reakcji na powyższe odbiorca powiedział, że sobie poradzi, zawoła swojego elektryka, który podłączy przewody i odłączy zasilanie z agregatu (k. 6 akt adm.).

13 kwietnia 2013 r. wpłynął do Urzędu Regulacji Energetyki wniosek P. Z. z dnia 10 kwietnia 2015 r. o ustalenie przez Prezesa URE, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do obiektu przy ul. (...) w T. w okresie 04 grudnia 2013 r. do 23 grudnia 2013 r. było nieuzasadnione, złożony na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne (k. 1 akt adm.).

W zaskarżonej Decyzji z dnia 27 lipca 2015 r. Prezes Urzędu podzielił stanowisko Wnioskodawcy odnośnie nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii, nie uznał jednak okresu, w jakim według P. Z. energia miała być wstrzymana, przyjmując, że wstrzymanie dostaw wystąpiło od 04 do 06 grudnia 2013 r.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zaskarżona Decyzja jest prawidłowa i zasadna, a podnoszone przez powoda w odwołaniu zarzuty, które nie odnoszą się do naruszenia prawa materialnego nie mogą skutkować jej uchYLENIEM, czy też zmianą.

Przede wszystkim Sąd uznał, iż zaskarżona Decyzja znajduje oparcie w przepisach prawa, tj. art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1025 ze zm.), który daje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki uprawnienie do rozstrzygania na wniosek strony w sprawach spornych dotyczących nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Treść decyzji nie wskazuje także, aby doszło do obrazy przepisów prawa materialnego, w tym art. 6b ust. 1- 3 ustawy Prawo energetyczne przytaczanego w brzmieniu obowiązującym w dacie wstrzymania dostaw energii do obiektu w T. przy ul. (...).

Zgodnie z przepisem art. 6b ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. Natomiast na podstawie art. 6b ust. 2 ustawy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

Zatem kardynalną przesłanką warunkującą możliwość wstrzymania dostarczania energii przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii jest brak uiszczenia przez odbiorcę należności za usługi przesyłu lub pobrane paliwo czy też energię mimo upływu 30 dni po terminie płatności.

W niniejszej sprawie przedsiębiorstwo (...) S.A. w G., tj. sprzedające P. Z. energię przesyłaną do obiektu w T. przy ul. (...) odnotowało jego zadłużenie na kwotę 330,30 zł wynikające z części faktury VAT nr (...), za sprzedaną energię elektryczną oraz za jej przesył, której termin płatności upłynął 10 września 2013 r. Wyliczona przez Sprzedawcę należność nie została uregulowana w ciągu następnego miesiąca, w związku z czym zaistniała określona w art. 6b ust. 2 ustawy Prawo energetyczne podstawa do wstrzymania dostaw energii przez (...) S.A. w G., czyli Dystrybutora, na żądanie (...) S.A.

Należy jednak zwrócić uwagę, iż o zamiarze wstrzymania dostarczania energii należy odbiorcę powiadomić, co wynika z treści art. 6b ust. 3, który stanowi, że przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia.

Zgodnie z powyższym przepisem odbiorcy trzeba zatem wyznaczyć dodatkowy dwutygodniowy termin do zapłaty. Natomiast aby faktycznie odbiorca miał możliwość zapoznania się z informacjami podanymi w wezwaniu do zapłaty należy je skutecznie doręczyć.

Tymczasem w niniejszej sprawie, pomimo wysłania w dniu 11 października 2013 r. do P. Z. wezwania do uregulowania należności nieopłaconej w ciągu 30 dni od przypadającego na dzień 10 września 2013 r. terminu płatności, nie można było stwierdzić skutecznego doręczenia wezwania odbiorcy, ponieważ zostało ono wysłane listem zwykłym, a odbiorca zaprzeczył faktowi, iż takie wezwanie otrzymał. Bezsprzecznym jest przy tym, że Sprzedawca nie udokumentował, ani w inny sposób nie wykazał daty doręczenia wezwania odbiorcy, przedłożył bowiem wyłącznie kopię treści wezwania (k. 24 akt adm.), bez potwierdzenia odbioru.

W świetle powyższego Prezes URE słusznie uznał, że Przedsiębiorstwa energetyczne nie zachowały procedury określonej w art. 6b ust. 3 ustawy Prawo energetyczne, a zatem w dalszej kolejności prawidłowo przyjął, że fizyczne wstrzymanie dostaw energii przez (...) S.A. jako Dystrybutora energii do obiektu w T. przy ul. (...) na zlecenie (...) S.A. było niezasadne.

Okoliczność bezpodstawnego wstrzymania dostaw energii do ww. obiektu nie budzi wątpliwości. Powód podważa jednak czas wstrzymania dostaw określony w Decyzji – od 04 do 06 grudnia 2013 r., uznając że trwało ono aż do 23 grudnia 2013 r. Z twierdzeniem tym nie sposób się jednak zgodzić.

Z materiału dowodowego wynika, że zarówno wstrzymanie, jak i wznowienie dostaw odbyło się zdalnie poprzez system A.. Powyższe potwierdzają wydruki informacji o zgłoszeniu w dniu 02 grudnia 2013 r. konieczności wstrzymania dostaw poprzez system A. i jego realizacji w systemie A. 04 grudnia 2013 r. (k.19, 20 akt adm.) oraz o zgłoszeniu 06 grudnia 2013 r. potrzeby wznowienia dostaw poprzez system A. i ich faktycznego wznowienia jeszcze tego samego dnia (k. 18, k. 20 akt adm.).

W ocenie Sądu przedstawione przez zainteresowane Przedsiębiorstwo dystrybucyjne wydruki wskazują, że czynności odbyły się na odległość za pomocą ww. systemu, który spowodował odcięcie i ponowne załączenie dopływu energii. Należy też wskazać, że skoro odcięcie dostaw energii w rzeczywistości miało miejsce 04 grudnia 2013 r., co potwierdza powód, a nie doszło do niego w ramach czynności bezpośredniego odłączenia przez pracowników Przedsiębiorstwa dokonywanych w obiekcie, logicznym jest podjęcie dostaw w ten sam sposób 06 grudnia 2013 r., bez potrzeby powzięcia czynności przez pracowników Przedsiębiorcy na miejscu.

Jednocześnie wskazać trzeba, że zdalne kierowanie tym systemem jest dla odbiorców korzystne z tego względu, że wznowienie dostaw może odbyć się natychmiastowo bez zbędnego oczekiwania na fachowców, którzy dokonaliby podłączenia.

W świetle powyższego uzasadnionym stało się przyjęcie, że wstrzymanie dostaw trwało wyłącznie od 04 grudnia do 06 grudnia 2013 r., a nie jak twierdzi powód aż do 23 grudnia 2013 r. Z materiału sprawy wynika bowiem, że energia docierała do obiektu w T. przy ul. (...), a jedynie na skutek manipulacji w urządzeniach elektrycznych, należących do odbiorcy brak było realnej możliwości korzystania z dostaw energii elektrycznej.

Podkreślenia wymaga, że w dniu 23 grudnia 2013 r. pracownik (...) działający na zlecenie (...) S.A. L. R. (1) sprawdzający stan licznika po windykacji w obiekcie w T. przy ul. (...) stwierdził, że na liczniku jest sygnalizacja dopływu 3 faz. Z. w skrzynce pomiarowej wyłącznik główny był jednak wyłączony, dlatego po konsultacji z P. Z. został przez pracownika (...) włączony. Poza tym pracownik stwierdził wypięty (...) i końcówki przewodów zaizolowane taśmą. Po jej zdjęciu pracownik wskaźnikiem napięcia zmierzył, że kabel jest pod napięciem (k. 6 akt adm.), co świadczy o faktycznym dopływie prądu do obiektu, a tym samym wypełnianiu przez Przedsiębiorstwo umowy sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych nr (...) zawartej 01 czerwca 2007r. z P. Z., zgodnie z którą, a konkretnie jej § 2 ust. 2, miejscem dostarczania i odbioru energii elektrycznej, stanowiącej jednocześnie granicę własności urządzeń stron są zaciski prądowe na wyjściu przewodów od zabezpieczenia w złączu w kierunku instalacji odbiorcy (k. 65 akt adm.).

Wobec tego, do wznowienia dostaw wystarczające było wyłącznie zdalne wznowienie dostaw energii na zaciskach prądowych na wyjściu przewodów od zabezpieczenia w złączu w kierunku instalacji do obiektu w T. przy ul. (...), które powiodło się, ponieważ pracownik Przedsiębiorstwa ujawnił dopływ 3 faz do licznika i napięcie w kablach. P. Z. umożliwiono zatem w obiekcie w T. przy ul. (...) pobieranie i korzystanie z energii elektrycznej już przed wizytą pracownika Przedsiębiorstwa, a więc realizację umowy kompleksowej.

Zdaniem Sądu nie można przyjąć, że Sprzedawca był zobowiązany dokonać włączenia bezpośrednio w obiekcie powoda, skoro czynności tej można dokonać na odległość, załączanie dostaw nie stanowi bowiem zagrożenia, gdy wykonywane jest zdalnie, a instalacja pozostaje w odpowiednim stanie.

Odnosząc się do kwestii stanu instalacji elektroenergetycznej w obiekcie, to w sytuacji, gdy instalacja ta uniemożliwiła faktyczny pobór energii elektrycznej, za stan ten nie odpowiada zgodnie z Umową Przedsiębiorstwo, gdyż na podstawie § 2 ust. 3 Umowy tylko układ pomiarowo-rozliczeniowy zainstalowany w szafce przy ZK stanowi własność Przedsiębiorstwa energetycznego. Przy czym zaznaczyć trzeba, że gdyby taki stan faktyczny włączników i kabli istniał w ww. obiekcie przed 04 grudnia 2013 r., również nie byłoby możliwości korzystania z prądu przed tym dniem, a wstrzymanie dostaw stwierdzono dopiero od 04 grudnia 2013 r. Znaczącym jest w tym kontekście, że dopiero z uwagi na wstrzymanie dostaw energii P. Z. zainstalował agregat prądotwórczy, którego działanie musiało wymagać odpowiedniego dostosowania. Stan instalacji w obiekcie nie był zatem skutkiem działań Przedsiębiorstwa, które z uwagi na nieposiadanie prawa własności do instalacji należącej do odbiorcy nie może w nią ingerować bez jego zlecenia i upoważnienia. Znamienne jest, że po wykazaniu przez pracownika Przedsiębiorstwa w dniu 23 grudnia 2013 r. w obecności P. Z., iż w kablach jest napięcie, odbiorca zamierzał wezwać własnego elektryka, który miał podłączyć przewody i odłączyć zasilanie z agregatu.

W świetle powyższego, nieuprawnione jest twierdzenie strony powodowej, że z żadnego dowodu zgromadzonego w sprawie nie wynika, aby okres wstrzymania dostawy energii kończył się 06 grudnia 2013 r. W szczególności dowodami tymi są przecież potwierdzenia wykonania zlecenia na wstrzymanie i wznowienie dostaw energii w systemie A., a za przyjęciem 06 grudnia 2013r. jako daty końcowej wznowienia dostaw prądu przemawia też pośrednio ujawnienie napięcia w instalacji elektroenergetycznej obiektu przez pracownika Przedsiębiorstwa. Popierając swoją tezę powód podał, że zaksięgowanie na koncie wpłaty uiszczonych za przesył i energię miało miejsce dopiero w dniu 09 grudnia 2013r., co jego zdaniem świadczy o tym, iż wznowienie dostawy energii nie mogło nastąpić przed tą datą. Jednakże należy zwrócić uwagę, że już 05 grudnia 2013 r. P. Z. dokonał brakującej wpłaty, a 06 grudnia 2013 r. skierował do Sprzedawcy wezwanie do wznowienia dostaw, w załączniku przedkładając wyciąg z konta bankowego (k. 3 akt adm.). Wznowienie dostaw odbyło się zatem 06 grudnia 2013 r. ze względu na uiszczenie przez P. Z. w dniu 05 grudnia 2013 należności w wysokości 1536,31 zł, gdyż taka informacja widniała w zgłoszeniu wznowienia dostawy energii elektrycznej w systemie A. (k. 18 akt adm.). Tak więc Przedsiębiorstwo miało wiedzę o wpłacie P. Z. przed momentem jej zaksięgowania, czyli przed 09 grudnia 2013 r. i fakt ten stanowił wystarczającą podstawę do automatycznego wznowienia dostaw energii. Należy podkreślić, że zainteresowany (...) S.A. działa wyłącznie na polecenie Sprzedawcy energii, w tym przypadku (...) S.A. i dopóki nie dotrze od niego informacja od sprzedawcy o dokonaniu wpłaty z tytułu uregulowania zaległych należności i zgłoszenie wznowienia dostawy energii elektrycznej, Dystrybutor energii nie może zrealizować wznowienia dostarczania prądu.

Wobec powyższego, podniesione przez powoda w odwołaniu zarzuty odnośnie błędnego ustalenia okresu nieuzasadnionego wstrzymania dostawy energii Sąd uznał za nieuzasadnione i nie poparte żadnymi dowodami.

Biorąc zatem pod uwagę, że Prezes URE prawidłowo oznaczył czas wstrzymania dostaw energii do obiektu zlokalizowanego w T. przy ul. (...) przez Dystrybutora i Sprzedawcę jako okres od 04 do 06 grudnia 2013 r., Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, w oparciu o treść art. 98 k.p.c. i 99 k.p.c.

SSO Maria Witkowska